ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ

ਬਨਾਮ

ਵੇਦ ਪ੍ਰਿਯਾ ਅਤੇ ਹੋਰ

(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2017 ਦੇ 8933-8934)

18 ਮਾਰਚ, 2020

[ਐੱਸ. ਏ. ਬੋਬੜੇ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ, ਬੀ. ਆਰ. ਗਵਈ ਅਤੇ ਸੂਰਿਆ ਕਾਂਤ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾ-ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਪੀਰੀਅਡ-ਗੈਰ-ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਆਰਡਰ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1-ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਜੂਨੀਅਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ)-ਕਮ-ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 7 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਅਵਧੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਨਿਆਇਕ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ 7 ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਕੁਝ ਦੋਸ਼ ਸਨ-ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਪੂਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ – ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ – ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1-ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਆਯੋਜਿਤਃ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ-ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਹੈ ਜੋ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ-ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। 1 ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਜੋ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ-ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਮਾਨ ਜੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਅਧਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਲਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311-ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ - ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਸੀ - ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਯਮਿਤ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਭਿਆਸ ਸੀ।

- ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਇਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੀ-ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ-ਕਲਾ 226-ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਪੱਖ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ' ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ-ਆਯੋਜਿਤਃ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਉਣਾ ਇੱਕ ਵਿਅਰਥ ਕੰਮ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਇੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਯੂ/ਆਰਟ. 226 ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਨੂੰ 'ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ' ਵਜੋਂ ਬੈਠਣ ਲਈ ਵਧਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਉਸੇ ਸਮੂਹ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੰਭਵ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਬਦਲ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ-ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ' ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 235 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸੱਚ ਹੈ-ਸੰਪੂਰਨ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਮੂਹਿਕ ਸਿਆਣਪ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਬਣਦਾ ਸਤਿਕਾਰ, ਮਹੱਤਵ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਸੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨ-ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ-ਆਯੋਜਿਤਃ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੂਖਮ, ਪਰ ਬੁਨਿਆਦੀ,

ਅੰਤਰ ਹੈ-ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਫਿਰ ਵੀ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਆਂਇਕ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ-ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਯੂ/ਆਰਟ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨਿਆਂਇਕ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਜਾਂ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼, ਪਰ ਇਹ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਜਿਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ-ਕਲਾ 311.

ਸੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨ-ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ-ਆਯੋਜਿਤਃ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਅਣਉਚਿਤ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਇਹ ਸਿਰਫ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੀਮਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ 'ਹਟਾਇਆ' ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਦਲਵੇਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ-ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ' ਕਲੰਕਪੂਰਨ 'ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਸਿਰਫ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ।

ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਆਯੋਜਿਤ 1. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਜੋਧਪੁਰ, ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਰਾਏ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੌਕਿਆਂ ਦੀ ਢੁਕਵੀਂ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਰਾਜਸਥਾਨ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ. ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਜੋ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਮਾਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਅਧਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 20] [981-ਡੀ-ਈ]

2. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਰੂਪ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਰਲ ਹੈ ਜਾਂ ਦੰਡਾਤਮਕ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪਰਦਾ ਚੁੱਕ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦੰਡਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ 'ਸਜ਼ਾ' ਦੇਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਵਾਜਬ ਮੌਕੇ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 21] [981- ਐੱਫ-ਐੱਚ]

3. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੋਈ ਇਲਜ਼ਾਮ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਨਿਯਮਿਤ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਭਿਆਸ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ 92 ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਚੈਕਸੀ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1, ਪਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦਸ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਵੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਸਨ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਤ ਬੱਦਲ ਸੀ।

ਅਨੁਕੂਲਤਾ, ਇੱਕ ਜੱਜ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੇ ਉੱਚ ਮਿਆਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ। [ਪੈਰਾ 22] [982-ਏ-ਬੀ]

4. ਹੋਰ ਵੀ, ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਬਾਹਰਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਦੋਸ਼ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਰਲ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਅਵਧੀ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਵੰਡ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕੁਝ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੁਰਵਿਹਾਰ, ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਜੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਅਵਧੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਲੁਕਵੇਂ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਸਰਲ ਆਦੇਸ਼, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜਾਂਚ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਚਾਰਜ (ਜ਼) ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਮਾਲਕ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦਾਹਰਣ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਮੁੱਚੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਦੰਡਾਤਮਕ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੰਡਾਤਮਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 24] [982- ਐੱਫ-ਐੱਚ; 983-ਏ-ਬੀ]

5. ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 1 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਜ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸਟਾਲਾਈਜ਼ਡ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਪਾਸੇ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਾ. ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੀ ਕਿ ਬੁਨਿਆਦ ਦੋਸ਼ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਮੁਲਾਂਕਣ' ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵ-ਅਧਾਰਤ ਪਹੁੰਚ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਕਿ ਗੈਰ-ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਹਾਲਾਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨਗੇ, ਇੱਕ ਉੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ। [ਪੈਰਾ 26] [983- ਈ-ਐੱਫ]

ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਬਨਾਮ ਵੇਦ ਪ੍ਰਿਯਾ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਲਾਲ ਢੀਂਗਰਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1958 ਐਸ. ਸੀ. 36: [1958] ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 828; ਕਾਜ਼ੀਆ ਮੁਹੰਮਦ ਮੁਜ਼ੱਮਿਲ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ (2010) 8 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 155: [2010] 7 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1061; ਰਾਜੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਬਨਾਮ ਝਾਰਖੰਡ ਰਾਜ (2011) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 447: [2011] 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 823-ਤੇ ਨਿਰਭਰ.

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[2010] 7 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1061	ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ	ਪੈਰਾ 14
[2011] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 823	ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ	ਪੈਰਾ 15
[1958] ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 828	ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ	ਪੈਰਾ 19

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2017 ਦਾ 8933-8934

ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 19.11.2014 ਅਤੇ 16.12.2014 ਜੈਪੁਰ ਬੈਂਚ 'ਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਲਈ ਨਿਆਂਇਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ, ਜੈਪੁਰ ਵਿੱਚ ਡੀ.ਬੀ. ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ.1993 ਦੇ 2006 ਅਤੇ ਡੀ.ਬੀ. ਕ੍ਰਮਵਾਰ 2014 ਦੀ ਰਿੱਟ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 1999.

ਪੁਰਸ਼ੈਂਦਰ ਕੌਰਵ, ਸੀਨੀਅਰ. ਵਕੀਲ, ਸੁਨੀਲ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਜੈਨ, ਅਨੁਰਾਧਾ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਵਕੀਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਰਣਬੀਰ ਸਿੰਘ ਯਾਦਵ, ਨਿਤਿਨ ਮੇਸ਼ਰਾਮ, ਡੀ. ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅੰਜੂ ਕੇ. ਵਰਕੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਯਾਦਵ, ਰਿਤੇਸ਼ ਪਾਟਿਲ, ਅਤੁਲ ਝਾਅ, ਐਡ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ.

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਫੈਸਲੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨਃ

ਨਿਆਂ

1. ਇਹ ਦੀਵਾਨੀ ਅਪੀਲਾਂ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਮਿਤੀ 16.12.2014 ਦੇ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਪਣੇ 19.11.2014 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੇਦ ਪ੍ਰਿਆ (ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1-ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਾਭ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

ਤੱਥ

2. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਨੂੰ 16.07.2002 ਨੂੰ ਰਾਜਸਥਾਨ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਜੂਨੀਅਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ)-ਕਮ-ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਡਬਲਯੂ.ਈ.ਐਫ. 02.08.2002, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 28.07.2004 ਨੂੰ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

3. ਕੁਝ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਕੁਝ ਦੋਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1) ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ (ਵਿਜੀਲੈਂਸ) ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗੇ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 05.08.2004 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ 93 ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਪੰਜ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ, ਗਿਆਨ, ਆਚਰਣ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਕੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਕਈ ਸਮੱਗਰੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜਾਂ, ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੱਜਾਂ, ਏ. ਸੀ. ਆਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਉਪਰੋਕਤ ਰਿਪੋਰਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। (ਚੌਕਸੀ). ਉਚਿਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨੱਬੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਈ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਦੋ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1) ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ. ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਪੂਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ 16.09.2004 ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ 'ਤੇ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਿਤੀ 30.09.2004 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ.

4. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਪੀੜ੍ਹਤ ਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਪੱਖ ਤੋਂ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੰਡਾਤਮਕ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

5. ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਅਵਧੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਕਲੰਕ ਪਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਅਸਲ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਸੀ ਜਾਂ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ 'ਚੰਗੇ' ਸੇਵਾ-ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਫੀਡਬੈਕ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ

ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਮਰਥਨ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਅਦਾਲਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1. ਪੂਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਦੰਡਾਤਮਕ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

6. ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। (ਚੌਕਸੀ). ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ, ਨਾਰਕੋਟਿਕਸ, ਡਰੱਗਜ਼ ਅਤੇ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1985 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਅਧਿਨਿਯਮ") ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਉਪਰੋਕਤ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਭਾਗਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ

7. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ -ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦੰਡਾਤਮਕ ਜਾਂ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਰਜਿਸਟਰਾਰ (ਵਿਜੀਲੈਂਸ) ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 05.08.2004 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਜਦੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1.

8. ਫਿਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਿਆਂ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ ਗੱਲ' ਤੇ ਚਾਨਣਾ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਪੱਕੀ ਸਥਿਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਆਂਇਕ ਪੱਖ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਉਚਿਤਤਾ ਜਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਟਨਾ ਬਨਾਮ ਪਾਂਡੇ ਗਜੇਂਦਰ ਪ੍ਰਸਾਦ 1 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਗੁਪਤ ਰਿਪੋਰਟਾਂ (ਏ. ਸੀ. ਆਰ.) ਵਿੱਚ ਚੰਗੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸਨ, ਮੌਜੂਦਾ ਤੱਥਾਂ' ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਸੀ।

1. (2012) 6 ਐਸਸੀਸੀ 357.

9. ਪਿਛਲੀਆਂ ਮਿਸਾਲਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ, 1955 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੇ ਅਮਲ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਚਾਨਣਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਕੋਈ ਬਦਨੀਤੀ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਮੁੱਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਨ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

10. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਅਸਥਾਈ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਿੰਦਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 2 ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਸਹੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਵਾਜਬ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 (2) ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ 'ਹਟਾਉਣ' ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ।

11. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਮਾਪਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਲ ਸੀ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਲੰਕ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਲਈ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਪਿਛਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਕੁਝ ਦੋਸ਼ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਲਤ ਵਰਤੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਨੀਂਹ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਬਨਾਮ ਪਲਕ ਮੋਦੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।3

12. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਮੌਕੇ' ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਹੋਰ ਦੋਸ਼ ਵੀ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਸਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੁਝ ਕਥਿਤ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ

13. ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਹੀ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ।

2. (1974) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 831.
3. (2013) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 607.

ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਪੱਖ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਵਿਆਪਕਤਾ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਉਣਾ ਇੱਕ ਵਿਅਰਥ ਕੰਮ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਨੂੰ 'ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ' ਵਜੋਂ ਬੈਠਣ ਲਈ ਵਧਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਉਸੇ ਸਮੂਹ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੰਭਵ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਦੀ ਥਾਂ ਨਾ ਲਈ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 235 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸੱਚ ਹੈ। ਮੁਕੰਮਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਮੂਹਿਕ ਸਿਆਣਪ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸਨਮਾਨ, ਮਹੱਤਵ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

14. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਉਹ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਠੋਸ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਆਰਟੀਕਲ 311 ਦੀ ਛਤਰੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਾਜ਼ੀਆ ਮੁਹੰਮਦ ਮੁਜ਼ੱਮਿਲ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ 4:

"25 ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਨਿਯਮਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਣ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ, ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਅਤੇ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। "...

15. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਾਜੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਬਨਾਮ ਝਾਰਖੰਡ ਰਾਜ 5 ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀਃ

"... ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮਾਲਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕੇ। ਸਥਾਈ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਉੱਤੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਪਦੰਡ ਹਨ। ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਆਮ ਤੌਰ' ਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਮ ਤੌਰ' ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

4. (2010) 8 ਐਸਸੀਸੀ 155
5. (2011) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 447.

ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। "...

16. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕਵਾਇਦ ਭਰਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਲਿਖਤੀ ਟੈਸਟ ਅਤੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹਨ। ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੀ ਅਸਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਹੈ ਜੋ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

17. ਅਜਿਹੀ ਅਭਿਆਸ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸਿਰਫ ਉਦੇਸ਼ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ. ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਾਤਰਾਤਮਕ ਪੈਰਾਮੀਟਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਨਾਮੁਕੰਮਲ ਸੰਕੇਤਕ ਹਨ। ਗੁਣਾਤਮਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਮਾਤਰਾ ਯੋਗ ਕਾਰਕਾਂ ਦਾ ਸੰਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਦੇ ਏ. ਸੀ. ਆਰਜ਼ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ 'ਚੰਗਾ' ਮਾਰਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

18. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੂਖਮ, ਪਰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅੰਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਫਿਰ ਵੀ ਦੋਵਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਨਿਆਂਇਕ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨਿਆਂਇਕ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਇਹ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਜਿਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

19. ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੀਮਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ 'ਹਟਾਇਆ' ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਦਲਵੇਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। 'ਕਲੰਕਿਤ' ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਸੁਣਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ। ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਲਾਲ ਢੀਂਗਰਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ 6 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿਃ

6. ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1958 ਐਸ. ਸੀ. 36.

"28... ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਵਗਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ, ਸਮਾਪਤੀ ਕੋਈ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕੋਈ ਮਾੜੇ ਨਤੀਜੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਆਰਟੀਕਲ 311 ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇ ਬਿਨਾਂ ਨੌਕਰੀ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ, ਲਾਪਰਵਾਹੀ, ਅਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਸਜ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 311 ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

20. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਜੋਧਪੁਰ, ਨੇ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਰਾਏ ਰੱਖੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਵੇਦ ਪ੍ਰਿਆ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੌਕਿਆਂ ਦੀ ਢੁਕਵੀਂ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ. ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਜੋ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਮਾਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਅਧਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ।

21. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਰੂਪ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਰਲ ਹੈ ਜਾਂ ਦੰਡਾਤਮਕ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪਰਦਾ ਚੁੱਕ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦੰਡਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ 'ਸਜ਼ਾ' ਦੇਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਵਾਜਬ ਮੌਕੇ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

22. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੋਈ ਇਲਜ਼ਾਮ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਨਿਯਮਿਤ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਭਿਆਸ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ 92 ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਚੌਕਸੀ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਪਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦਸ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਵੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਜੱਜ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੇ ਉੱਚ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਤ ਬੱਦਲ ਸੀ।

23. ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ। ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਐਨ. ਡੀ. ਪੀ. ਐਸ. ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਿਸ਼ਵਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬਾਹਰੀ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਟੈਂਡ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾਵਾਦੀ ਵਿਚਾਰਾਂ' ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਬਰਾਬਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਤਾਂ ਹੀ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਐੱਨਡੀਪੀਐੱਸ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 36 (3) ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਐੱਨਡੀਪੀਐੱਸ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਪੱਖ ਤੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਾਇਜ਼ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਹੜੱਪਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਕਾਰਕ ਸੀ।

24. ਹੋਰ ਵੀ, ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਬਾਹਰਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਦੋਸ਼ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਰਲ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਅਵਧੀ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਵੰਡ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕੁਝ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੁਰਵਿਹਾਰ, ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਜੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਅਵਧੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਲੁਕਵੇਂ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ

ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਸਰਲ ਆਦੇਸ਼, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜਾਂਚ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਦੋਸ਼ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਮਾਲਕ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦਾਹਰਣ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਮੁੱਚੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਦੰਡਾਤਮਕ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੰਡਾਤਮਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੀ।
25. ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੋਟਿਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੁਲ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਫ਼ਾ 22 ਉੱਤੇ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਪਲਬਧ ਸਮੱਗਰੀ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਉੱਤੇ, ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇਹ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਲਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੇਦ ਪ੍ਰਿਆ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ", ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੰਦਰਭ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ..... ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਲੈਂਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੁਝ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਫ਼ਾ 24 ਉੱਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਟੇ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ" ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।
26. ਕਿਉਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਪੱਖ ਤੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਚਿਤਤਾ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਇਲਜ਼ਾਮ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਮੁਲਾਂਕਣ' ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵ-ਅਧਾਰਤ ਪਹੁੰਚ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਗੈਰ-ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਹਾਲਾਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨਗੇ, ਇੱਕ ਉੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ।
ਫੈਸਲਾ
27. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 30.09.2004 ਦੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ. ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ।

ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- **ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।**

Advocate Shifa Kler